

- under den andra perioden, ränta ska betalas motsvarande två gånger den basränta som tillämpas av centralbanken – som för övrigt är tillämplig för att undvika förseningar enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning – endast för den försenade betalningen av den dröjsmålsränta som motsvarar den första perioden?
- 3) Ska artikel 183 i mervärdesskattedirektivet tolkas så, att likvärdighetsprincipen utgör hinder för en medlemsstats praxis enligt vilken skattemyndigheten på den mervärdesskatt som inte återbetalts endast ska betala ränta motsvarande den enkla basränta som tillämpas av centralbanken om skattemyndigheten har åsidosatt unionsrätten, medan den ska betala en ränta motsvarande två gånger den basränta som tillämpas av centralbanken om den har åsidosatt den nationella rätten?

(¹) EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 17 januari 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. mot FOGASA, José David Sánchez Iglesias och Incatema, S.L.

(Mål C-29/18)

(2018/C 142/32)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i det nationella målet

Klagande: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Motparter: FOGASA, José David Sánchez Iglesias och Incatema, S.L.

Tolkningsfrågor

Ska klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70 (¹), tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som, mot bakgrund av samma förutsättningar (avtalet mellan det uppdragsgivande företaget och ett tredje företag har upphört på det sistnämnda företagens begäran), föreskriver en lägre ersättning vid upphörande av en visstidsanställning för en viss uppgift med samma löptid som uppdragsavtal än vid upphörande av jämförbara tillsvidareanställningar, på grund av kollektiv uppsägning som motiveras av företagsekonomiska lönsamhetshänsyn till följd av upphörandet av nämnda uppdragsavtal?

Om svaret på den första frågan är jakande, ska det tolkas som att skillnaden i behandling, vad gäller ersättning, av arbetstagare med visstidsanställning och jämförbara tillsvidareanställda arbetstagare, när anställningarna upphört på grund av identiska faktiska omständigheter men med stöd av olika rättsliga bestämmelser, utgör en sådan diskriminering som är förbjuden enligt artikel 21 i stadgan och strider mot principerna om likabehandling och icke-diskriminering i artiklarna 20 och 21 i stadgan, som är en del av de allmänna principerna i unionsrätten?

(¹) Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).